

РЕШЕНИЕ

№ 5787

гр. София, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 29.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **4594** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от С. О. Г. с постоянен адрес- [населено място], [улица] с адрес за призоваване – [населено място], [улица], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1253-000184/12.04.2022г., издадена от мл.автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“ в ОДМВР –Х. - Ж. К. И., с която на основание чл. 171, т.2А б.“а“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка –прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Моли се тя да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът - мл.автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“ в ОДМВР –Х. - Ж. К. И. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка на 12.04.2022 г., около 10.40 часа, е установено, че С. О. Г. в [населено място], по [улица] до бл. № 4 в посока към [улица], управлява лек автомобил „БМВ Х1 Х драйв 18 Д“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Платинум карс“ ЕООД, управлява МПС след като е лишена от това право по съдебен

или административен ред. Водачът е изпробван за алкохол с техническо средство „Дрегер 7510“ с фабр. № ARNJ0012, като уредът е отчел 0 промила алкохол. Водачът в представя СРМПС част 2.

За констатираното нарушение е съставен АУАН серия ГА № 550276/12.04.2022 г.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на ПАМ № 22-1253-000184/12.04.2022г. от мл.автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“ в ОДМВР –Х. - Ж. К. И., с която на основание чл. 171, т.2А б. „а“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка –прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 59 ал. 2, т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, областните дирекции на МВР и СДВР са определени да осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата.

Съдът счита, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена в предвидената в закона форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаване на акта. Освен позоваване на АУАН се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ.

При издаването на процесния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съдът приема, че процесната заповед е издадена в нарушение на материалноправните разпоредби на чл. 171, т. 2А, б. „а“ от ЗДвП.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се

прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

От цитираната разпоредба става ясно, че за да бъде наложена ПАМ, следва да са налице две кумулативно дадени условия: лицето да е собственик на автомобила, предмет на принудителната административна мярка и да е предоставил МПС за управление на лице, което не притежава съответното свидетелство за управление.

Съставеният акт за административно нарушение от компетентните органи, има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. От съдържанието му се установява, че МПС, управлявано от С. О. Г. е собственост на „Платинум карс“ ЕООД.

В акта за установяване на административно нарушение е посочено, че водачът на автомобила С. О. Г. е нарушил разпоредбата на чл. 150а от ЗДвП. Същият управлява МПС, след като е бил лишен от това право по административен ред, което е установено след извършена проверка от полицейските органи.

По делото не са ангажирани доказателства, че към датата на управление на МПС, собственост на „Платинум карс“ ЕООД, Г. е притежавала СУМПС и същото не е било отнето по административен ред, предвид това констатациите в АУАН не са опровергани.

От представения по делото АУАН, по безспорен начин се установява, че МПС, управлявано от Г. – БМВ Х1 Х драйв 18 Д“ с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на „Платинум карс“ ЕООД. Това обстоятелство е отразено в съставения АУАН, послужил като основание за издаване на процесната заповед. В мотивите на ЗППАМ обаче това обстоятелство не е отразено, а ПАМ на основание чл. 171, т. 2А, б. „а“ от ЗДвП „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“ е наложена на водача С. О. Г., който не е собственик на автомобила.

Съставеният АУАН, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, като официален документ, има обвързваща и презумптивна доказателствена сила за отразените в него обстоятелства. От административнонаказващия орган е следвало да бъде съобразена нормата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, послужила като правно основание за издаването на процесната заповед, съгласно която ПАМ се налага на собственик, който допуска или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице, което не притежава съответното свидетелство за управление. В случая ПАМ е наложена на водача на МПС, извършил констатираното от полицейските органи нарушение, а не на собственика на автомобила, поради което същата е незаконосъобразно наложена.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че оспорената ЗППАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на делото жалбоподателят има право на направените по делото разноски, но при липса на искане в тази насока, такива не се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от С. О. Г. с постоянен адрес- [населено място], [улица] с адрес за призоваване – [населено място], [улица], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1253-000184/12.04.2022г., издадена от мл.автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“ в ОДМВР –Х. - Ж. К. И., с която на основание чл. 171, т.2А б.“а“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка –прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП /редакция ДВ бр.77 от 2018г. в сила от 01.01.2019г./.

СЪДИЯ: